Ч. 260. Субота 30 (17) падолиста 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З Ради державної. — Міжнародне положене.

На засїданю палати послів в середу в продовженю дискусиї над предложенем про клясову льотерию, заявив пос. Лев Левицкий, що є за предложенем, однак виступає против уряджуваня реклями. Домагає ся, щоби також Українцї діставали колектури і ставить резолюцию, щоби правительство на якийсь час перед заведенем льотериї дорогою розпорядженя подало докладні норми очеркуючі міру образованя для дотеперішних колектантів, щоби могли они одержати продажу льосів клясової льотериї. Бесїдник домагає ся заведеня відповідних іспитів. Виступає вкінци против закидів, які робить ся Українцям іззa обструкциї. Посли, котрі роблять такі закиди, не мають зрозуміня для стремлінь українського народа. Коли Українцям пригадує ся поважну ситуацию, то бесїдник мусить зазначити, що Українцї на безчисленних полях борби дали докази вірности для держави. Українцї мусять домагати ся, щоби вкінци і їх незначні домаганя зблизили ся до здійстненя, аж до того часу мусять витревати на раз вибраній дорозї і не дадуть відвести ся з неї ніякими погрозами.

По промові ще кількох послів і справоздавця принято в голосованю закон без зміни разом з поставленими в комісиї і протягом дискусиї резолюциями в другім і третім читаню. На тім перервано наради.

П. Міністер внутрішних справ бар. Гайнольд у відповіди на інтерпеляцию Лянґенга в справі розповсюднюваня неправдивих вістий про вплив політичних відносин на безпеченьство вкладок в публичних інституциях, а головно в касах ощадностий — вказує, що держава вже в жовтни, коли запримітило ся в однім з короних країв живійше підниманє ощадностий, з цілою енерґією виступила против поголосок розповсюднюваних очевидно в невідповідний спосіб, в намірі легкої користи, злучуючи їх з відносинами в заграничній політицї. Відтоді ті чутки, обчислені на недовірюванє боязливих умів, а які старають ся підкопати довіре в безпеченьство вкладок з огляду на небезпеку, яка грозить державі, розповсюднюють ся по инших округах та спричинюють поважні трудности. Міністер покликує ся на заяву міністра скарбу в 1909 р. підчас анексийної кризи, коли то показали ся подібні обяви, котра тоді виявила повну безосновність таких поголосок.

Бесїдник з обуренем відпирає поголоски, які хочуть викликати підозрінє, що держава на случай війни возьме вкладки ощадности на свої цїли, передовсім що ті поголоски хочуть підкопати повагу держави, кажучи, що держава, яка находить ся в упорядкованих правних відносинах, посягне на приватну власність. Навіть неприятелеви після міжнародних умов не вільно забирати приватних гроший. Міністер кілька разів поручав краєвим властям, щоби на публику, яка має вкладки ощадности, впливали успокоююча, та щоби протиділали розповсюднюваню тревожних вістий, а людий, що їх розповсюднюють, карали як найстрогійше. Бесїдник з признанем зазначує, що також праса впливала успокоююча на суспільність; висловлює сподїванє. що в суспільности місце неспокою займе розвага та возьме гору пересьвідченє, що цїлком певні є вкладки, ульоковані в наших касах ощадности, котрі через десятки літ дали докази своєї солідности. Вкінци бесїдник висказує надію, що австро-угорскі інституциї все успішно будуть розвивати ся і завсїгди навіть в так критичних часах, як нині, сповнять свою задачу. (Оплески.)

П. Рашін звертає ся против оголошуваня тревожних сплетень, як се роблять деякі часописи. Звертає увагу, що одна віденьска часопись помістила поголоску про убите консуля Прохаски, а ся поголоска показала ся цїлком неправдивою. Питає ся президента, чи готов вплинути на правительство, щоби подібні тревожні вісти, що наражують на шкоду свободу і повагу праси, не повторювали ся більше та

---

13)

Служниця без заплати.

(З німецкого — О. Гекера).

(Дальше).

Стівн не умів пізнійше сказати, як він зліз з воза. Досить, що він знайшов ся серед товпи, що сунулась з улиці Бродвей на Ґрін Стріт, а серце в нїм так било ся, як колиб там замість мяза був ковальский молот, а якийсь шалений страх так запирав в нїм дух, що він мало не удушив ся.

Мейбель — — Боже милосердний — — моя Мейбель!

Лиш короткий кусень дороги, лиш один переулок і з многими тисячами других знаходив ся вже й Стівн на місци пожежі Товпа людий так збила ся в купу, що кождої хвилї готова була перервати кордон, котрий творили поліцияни високі як дуби. Куди не поднивити ся, всюди поліция, піша і на конях. Прилади до гашеня і амбулянси дзвонять і дають сиґнали, від котрих аж уши болять. Парові сикавки шипять, помпи стукають. Поліцисти, пожарники, лїкарі, вози з драбинами і машини до гашеня огню. Вужі від сикавок натягнули ся аж до десятого поверха будинку Трайенґель з множеством вікон, з котрих на горішних поверхах бухає червона полумінь.

Плече об плече з цікавими людьми та й такими, що плакали і заводили, стояв Стівн і споглядав в гору до вікна, поза котрим знаходило ся місце, де сидїла Мейбель при роботі. Она давнійше часто єму его показувала, а часами, коли він ще приходив правильно відводити єї по роботі до дому, она виглядала зпоза вкритих порохом шиб і усьміхала ся любо до него.

А з того самого вікна бухала тепер червона полумінь!

Люди в зворушеню розповідали собі, як вибух огонь.

Піхотинців, що на кілька мінут перед пятою годиною ішли на Сквер Вашінґтона, перепудив шум у воздусї від якогось спадаючого тїла. Они вчули, що щось гримнуло на землю і в тїй же хвили побачили там якусь дівчину, котра всї кости в собі поломила. Люди з другого боку улиці подивили ся в гору і побачили, що на найвисших поверхах десятиповерхового будинку ґзимси коло вікон аж чорніли ся, так їх вкрили собою молоді дівчата.

— Не скакати! Не скакати! — кричала товпа, що збігла ся борзо і остерігала нещасливих. Але дівчатам не лишало ся нїчо до вибору. Сотками поспихали ся, в смертеннім страху стративши всяку розвагу і спадали як той горох з решета в страшну глубину.

Стівн не спускав очий з рядів вікон, лиш стовпом споглядав на них безнастанно. Аж ось з другого боку будинку, де ще, як здавало ся, полумінь не була зайшла, хтось відсунув вікно в гору. Показала ся якась дівчина і можна було добре добачити, як поза нею мов би якийсь вельон повівала червоно-жовта полумінь. Мимо того, що товпа кричала як скажена, дівчина вилїзла на ґзимс від вікна, постояла там хвилинку, мов би надумувала ся а відтак кинулась в долину. Переслїдувана палахкотїючою полуміню показала ся друга, трета ба й четверта дівчина, відтак повилазили і тут ті нещасливі на ґзимси і по чотири або й по пять разом кидались на землю. Мов ракети летіли в долину.

Стівн з цілої сили пхав ся наперед і єму дало видобути ся аж в перший ряд товпи. Але тут пхнув его взад якийсь поліцист, хлописко як дуб. Коли він силою хотів перебити ся через ряд поліцистів, прискочив другий поліцист і загрозили єму своїми булавами.

— Але Мейбель там на горі! Я мушу єї ратувати — Мейбель — моя Мейбель! — кричав він.

— Майте розум, чоловіче! — відозвав ся до него якийсь поліцист, котрого тронула розпука, яка пробивала ся в чертах его лиця. — З тої розпаленої печи ніхто не може видобути ся а не то, щоби туди дістав ся. Але вже богато дівчат виратувано. Лиш не тратити відваги!

Стівн не міг собі пригадати, щоби колись плакав. Та й тепер не знав, що то, що по его лици котить ся поволи і скапує щось мокрого.

щоби протидїлати їм всіми способами, які є до розпорядимости.

Між відчитаними інтерпеляциями є інтерпеляция пп. Ерба, Ґермана, Лукавского, Ельца, Гофмана і Мікляса в справі вдержаня платнї тим суплєнтам, котрих покликано до чинної службы в лінії або краєвій оборонї.

По відчитаню вплывів предсїдатель предложив такий дневний порядок сьогодашного засїданя: 1. вибір 12 членів трибуналу для відповідальности міністрів; 2. читане буджетової провізориї; 3. перше читанє правительственного предложеня в справі зарібкових і економічних стоварищень; 4. перше читанє правительственного предложеня в справі загального кредитового заведеня.

П. Панц вносить, щоби по буджетовій провізориї поставити на дневний порядок друге читанє закона в справі реформи реґуляміну.

П. Дулїбіч вносить, щоби точки 3 і 4 дневного порядку поставити перед другою точкою, т. є. перед буджетовою провізориєю. Се внесенє відкинено.

При голосованю над внесенем п. Панца предсїдатель віцепрезидент Пернерсторфер заявляє, що внесенє се принято 207 голосами против 92. (Оклики і протести на правицї).

П. Лєо заявляє іменем польского кола, котре голосувало против внесеня Панца, що коло мусїло голосувати лише за першою і другою точкою дневного порядку, бо лише що-до тих двох точок наступило порозумінє на засїданю конвенту сеніорів. Що до дальших точок дневного порядку, то бесїдник і єго товариші є тої думки, що над ними годї дискутувати доти, поки ся справа не буде предметом нарад конвенту сеніорів.

Віцепрезидент Пернерсторфер повідомляє палату, що оголошений ним вислїд голосованя був хибний, бо зайшла похибка наслїдком переставленя чисел Заявляє, що за внесенем п. Панца голосувало 149 послів, а против 150. (Оплески на правици, оклики і протести на лївици).

П. Пернерсторфер предкладає, щоби замість відбувати сейчас поіменне голосованє, відступити від усталеня дальшого дневного порядку, а повістати при перших двох точках, які вже палата приняла. Палата принимає сю пропозицию. На тім замкнено засїданє.

В міжнароднім положеню нема причини до побоювань — так пишуть виденьські часописи. Мобілїзацийні закони, заповіджені вчера ґр. Штірґком на конвентї сеніорів, виїзд ґен. Конрада Гецендорфа до Букарешту, поголоски о дальших російских уоруженях — то всьо прояви, які зденервована вижиданем публика толкує собі на гірше, а тимчасом суть то якраз прояви мирові. Росия боїть ся Австриї, а Австрия не хоче дати ся заскочити несподїванкам. Явним мировим проявом суть вісти з Сербії о покиненю опору против независимости Альбанії та о зменшеню жадань в справі портовій. Коли ті вісти найдуть потвердженє, то напруженє, яке тепер ще непокоїть публичну опінію, в короткім часї мине ся.

Виденьска „Zeit“ стверджує значну поправу в ситуациї. З трех квестий, які є сутию теперішного конфлїкту між Австро-Угорщиною і Сербією, квестию консулів полагоджено покищо на повне вдоволенє монархії, бо сербске правительство заявило, що коли би показала ся вина сербских войскових властий, дасть Австро-Угорщинї повну сатисфакцию. Квестия Альбанії, з уваги на згідне становище великих держав, є справою, яка мусить бути полагоджена після домагань Австро-Угорщини; лише в справі пристани Сербія може о стілько осягнути успіх, що ся справа аж до скінченя війни остане в завішеню.

Білгородский кореспондент „Neue Freie Presse“ доносить, що президент міністрів Пасіч висловив ся перед одним з послів, що конфлїкт з Австро Угорщиною буде полагоджений в мирний спосіб.

Виденьска „Politische Korrespondenz“ доносить: Мниме вижиданє Австро-Угорщини на відповідь Сербії могли би фальшиво толкувати. Не домагаємо ся від Сербії зовсім відповіди. Сербія донесла була у Видни, що має намір обсадити Альбанію і одну з адрийских пристаний. Те заявив наш консуль в Білгородї, що Австро-Угорщина на се не згодить ся під нїяким услівем. Ми не домагали ся відповіди анї не ждемо на неї.

Виденьска „Südslavische Korrespondenz“ доносить з Білгорода, що російскі офіциальні заяви викликали в Сербії розчарованє. Здаєть ся, що Гартвіґ обіцяв сербскому правительству більше нїж се є в інтересї російских кругів Ті приреченя осьмілили Пасіча до занадто острих висловів.

Новинки.

Львів, 29 падолиста 1912.

— З причини занепокоєня яке викликала вчерашна депеша з Видня о предложенях проектів законів в справі мобілїзациї а ще більше з причини того, яке з тої нагоди зачали ширити деякі ґазети використовуючи людску легковірність, щоби продати як найбільше своїх звичайних видань, одержали ми слїдуючий урядовий комунікат до поміщеня:

Зі взгляду на могуче легко настати занепокоєнє людности на вість о заповіджених вчера правительством предложенях, треба ствердити, що предложеня ті не стоять в нїякій звязи з нїби то наміреною мобілїзациєю, що противно загальне

Єго уста порушали ся, він говорив якісь слова, котрих не розумів. Він же виріс як сотки тисячів инших. Релїґію знав лиш з назви, єго, що правда, охрестили, але в єго віроісповіданю нїхто не давав єму науки. В публичних школах в Америцї не учать релїґії. А о Бозї мав він лиш якесь недокладне, невідраднє понятє яко о дусї, що лиш богачів і могучих бере в свою опі.ку. А мимо того, коли тепер в смертеннїй обаві о судьбу своєї дївчини серце в нїм переставало бити ся, уста єго шептали все то з побожности, що навіть несьвідомо знаходило ся в єго умі а Всевишний вислухав то може радше як звичайну якусь молитву.

Присїнок в призем' від сторони улици Вашінґтона подобав на вїзд до якоїсь копальні вугля, де настав вибух ґазів. Пожарники з закопченими лицями і поліцисти в подертих уніформах та з замащеними кровю руками виносили там на двір мерців — тих нещасливих, що покидали ся були в той отвір, котрим сувала ся вінда, що витягала людий на гору або спускала на долину; они втікаючи від палахкотїючої полумінп, поспадали аж в пивницю і поломили в собі всї кости. Там поробили ся високі купи трупів. В їх закостенїлих чертах пробивав ся вираз непонятного страху.

Мерців складали на тротоарі побіч довгого ряду тих нещасливих, що повискакували були крізь вікна з найвисших поверхів та впавши на тротоар, на смерть позабивали ся.

Один поліцист причіпав до ґузиків на їх одежи карточки з числами. Дівчата, жінки і мужчини, що ще перед пів годиною при пильній роботї жартували і сьміяли ся та тїшили ся, що надходить недїля, лежали тут побіч себе закостенїлі, замовкли на віки.

Відтак привезено домовини, ш сть простих дошок збитих до купи і помащених тером. Поліцисти вкладали трупів, два брали за ноги а третий попід руки. Вся тота робота відбувала ся зовсїм механїчно, як колиб ті, що ще пів години тому назад, не були живими єства ми, в котрих груди било ся непоказне людске серце з такою самою нагальностию, як бє ся в нашій власній груди.

Домовини понакривано білими ряднами і поскладано одні на других на патрульних возах. Конї потягнули, алярмові дзвінки почали дзвонити і розпочала ся скора їзда до трупарнї.

Люди на Бродвей, попри котрі переїзджали вози зі своїм страшним набором, не знали, що в них знаходить ся. Лиш кидали собою нервово, коли пронизуючий голос дзвінка перешкодив їм в їх вдоволяючім роздумуваню, де могли би найлїпше попоїсти і як вечер перебути. Перед їх очами житє ішло своєю дорогою, безпинно і без спокою, що раз дальше і дальше.

*

На кілька мінут перед пятою годиною уставились були довгими рядами в будинку Трайенґль на осьмім поверсї перед віконцями каси, яка там знаходила ся, звиш сімсот людий занятих у фабрицї блюзок, між тими добрих пятьсот жінок і дівчат та ждали на виплату своєї тижневої платнї. Всюди на стїнах були попрFile плякати заказуючи строго курити в льокалях фабрики, але то не перешкаджало, що многі мужчини потайком курили папіроси, щоби в той спосіб скоротити собі час, через котрий мусїли чекати.

Якийсь легкодух кинув, видко, запалений сірничок на землю якраз під ноги тої лютої сьвяхи-костомахи, що то ходить з косою і склянним годинником. А смерть душителька, що чатує пильно на кождім місци, скористала в тій хвили та почала косити і робити страшне жниво.

Ще сиділи сотки инших робітниць довгими рядами при своїх машинах до шитя а перед ними лежали високі купи легких, пахучих материй. Там були й помости вкриті а воздух був наповнений легко запальним порохом. Нараз зпід якоїсь купи відпадків материй до обшиваня бухнула червоножовта полумінь. Коли бухнула в гору, то й подїлала вже так як би який вибух.

Мейбель вийшла була, як завсїгди, до ґардероби, щоби там перебрати ся. Ледви що закинула на себе спідницю до виходу, як вже роздав ся пронизуючий крик, що горить а з ним рівночасно залунав по цїлім будинку крик розпуки.

Мейбель інстинктовно вибігла на коритар. Господи якаж страшна зміна в тих кількох мінутах! Все довкола стояло в полуміни а дим зробив ся такий, що дихати не було можна. Заслонивши собі рот рукою, бігла, куди дало ся до найблизшої вінди. Дорога аж до того місця, куди не треба було й десять секунд іти, видавала ся їй якоюсь безконечною. Спотикала ся раз по раз на якихсь перешкодах.

Мейбель чула зі страхом кликанє на поміч і тревало цїлу мінуту, аж спамятала ся, що то она сама, оперши ся змучена об стїну, діставала нападів удушеня і кричала з розпуки, хоч нїхто єї не чув. нїхто на єї крик не зважав.

Якийсь шалений страх опанував єї. Чи то вже єї послїдна година? Малаж она так безпосередно із свого молодого житя перенести ся до вічности?... А щож буде з єї мамою та й — — зі Стівном? Чиж не відчувала ще, як він щиро стиснув єї за руку, як ще єї обняв пригорнув до себе? Як же безпечно спочивала єсь в таких раменах!

— Стівне! — зачала она заводити. — Стівне — ходиж — ратуй мене!

А густий дим величезною масою котив ся до неї і майже вже єї душив. Червоні язички полуміни добігали до неї, все довкола неї тріщало, тлїло ся, горіло.

(Конець буде).

положене зовсім не змінило ся. Проєктовані предложеня, котрі вже від довшого часу приготовлювано мають на цїли лиш доповнене закона войскового і улекшене боєвої готовости.

— Лїцитация. Дня 5 грудня с. р. о год. 9 відбуде ся в маґазинах товарових стациї Львів-Підзамче публична лїцитация невідобраних пересилок, як: сируп картофляний, вино, машини рільничі, керат, гіпс, оцет, оселедцї, цикория, мило, полотно, льняні нитки і т. п., о скілько не вістануть аж до того часу викуплені.

— Львівский руский театр в Перемишли під дирекциєю Йосифа Стадника. (Саля „Людового Дому“. Початок о год. 7½ вечером).

В суботу дня 30 с. м. „Міра Ефрос“, образ з житя жидів зі співами і танцями в 5 дїях Якова Ґордіна.

В недїлю 1 грудня „Ой не ходи, Грицю, та на вечерницї“.

В понедїлок вистави не буде.

Ві второк 3 грудня „Кармен“, опера в 4 дїях Жоржа Візета.

В середу 4 грудня „Мала каварня“, фарса в 3 дїях Трістана.

— Траґедия коня. Вчера рано на ул. Замарстинівскій дістав ся візок різника Олексова в справдешну лапку, з котрої годї було видобути ся. Напротив него їхав трамвай, з одного боку ішов відділ войска, а з другого їхала дорожка. Годї було виминути а моторовий на трамваю не вдержав воза. Кінь Олексова так перепудив ся трамваю, що кинув ся в бік і впав на брук та вдарив так сильно головою що згинув на місци.

— В справі української бурси в Новім Санчи пишуть звідтам: Перед двома недїлями появила ся в часописях відозва Виділу філії „Просьвіти“ в Новім Санчи в справі ратованя української бурси в Новім Санчи. На сю відозву, як зачуваємо, прислало кількох патриотів жертви, а решта перечитала відозву, може пожалувала і на сїм скінчив ся ратунок. Декто думає, що „якось то буде“, а тимчасом довідуємо, що справдї положене української бурси в Новім Санчи є крайно розпучливе. Як суспільність не прийде їй зі скорою помочию, то бурса упаде. Упадок бурси в якій небудь місцевости є загородою убогій молодежи до кінця школи, а упадок бурси в Н. Санчи є рівночасно упадком одинокого огнища в якім молоде поколїнє може виховати ся в народнім дусї. Здає ся, що не треба богато розводити ся над вагою української бурси в Новім Санчи, лиш треба чим скорше прийти їй в поміч. Місцеві люди не мали иншого способу на ратованє бурси, та мусїли відкликатись о поміч до суспільности. Було би се непростимим національним гріхом, колиб українська суспільність допустила до упадку української бурси в Новім Санчи. З останнього потягнїмо ся, відмовмо собі двох грох пачок тютюну, або склянки пива — а йдїмо в поміч українській бурсї в Новім Санчи.

— Загадочний чоловічок. З Тисьмениці доносять: Тутешний переплетник Ґ. дав знати поліциї, що якийсь чоловік робить очевидно якісь знимки із сторін важних для войска, бо все щось рисує на якійсь карті. Вахмайстер жандармериї застав того чоловічка в шинку, де він балакав широко про зелїзницї, дороги і т. п. Стверджено, що той чоловічок називає ся Лев Маєвский, походить з Кошиловець, заліщицкого повіта і єсть вислуженим капралем, котрий вандрує по цїлій Галичинї; тепер прийшов пішки з Керешмезе. Запитаний, до чого має служити єму знайдена при нїм мапа товмацкого повіта і пороблені на ній всїлякі значки, пояснював в той спосіб, що ту карту дістав перед своїм виступленєм з войска в дарунку від свого фельдфебля ще перед двома роками. Тому однак не увірено, бо мапа єсть зовсім нова. Чоловічка того відставлено до суду в Станиславові, де розведено слїдство в сїй справі.

Телеґрами.

Відень 29 падолиста. Палата послів. Міністер кравевої оборони предложив заповіджені вчера три проєкти войскових законів а іменно о доставі коний і возів, о запомогах для убогих членів родини осіб покликаних до войска підчас мобілїзациї і закон о обікациях для войска. Палата приступила до дальших нарад над провізориєю буджетовою. Промавляв пос. Ґерман.

Білград 29 падолиста. Орґан правительства „Самоуправа“ виписав поклик до сербскої праси, щоби не шкодила інтересам Сербії провокуючим способом писаня. Балканьскі держави в теперішній хвили не повинні стреміти до запутанин; інтереси їх вимагають попертя річевими арґументами а до них не належать безглузді погрози і провокациї.

Льондон 29 падолиста. До „Daily Telegr.“ доносять з Дураццо дня 28. о 5 год. вечером: Войско сербске обсадило як раз Дураццо без опору. Від хвилї, як відплив пароплав Льойда австрийского „Ґр. Вурмбранд“, маючий радіотелеґрафічну стацию, получене телеґрафічне не єсть можливе.

Рим 29 падолиста. З Вальони доносять під вчерашною датою: Делеґати альбаньскі під проводом Ісмаіла Кемаля зібрали ся в домі нотабля Фльори і проголосили независимість Альбанії. Серед великого одушевленя місцевого населеня вивішено альбаньску хоругов. Жителї міста пішли в походї співаючи народні перед консулятами італїяньский і австрийский, де устроїли овацию.

Атини 29 падолиста. Американьский Червоний Хрест надіслав 1000 долярів для грецкого Червоного Хреста а 2000 долярів на руки грецкої королевої на ту саму цїль.

Атини 29 падолиста. Военний суд в Солуни засудив якогось вояка на 5 лїт вязницї за то, що украв у якогось із жителїв міста револьвер.

Париж 29 падолиста. Болгарский президент міністрів Ґешов заявив кореспондентови часописи „Petit Parisien“ в Софії, що переговори в Чатальджи ідуть нормально і роблять надію, що удадуть ся. — Міністер скарбу Теодоров виїхав до Кірккілїссе.

Одеса 29 падолиста. Бактеріольоґічні розслїди виказали, що топник анґлїйского парохода „Bosnian“ занедужав на холеру. Єсть то вже другий случай холери на сїм кораблї.

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1912 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні означені грубим друком. Години нічні від 6·00 вечером до 5·59 рано означені підчеркненєм чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·35, **2·05** §), **2·45** 3·45 *) 5·46 †), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·10, 10·35, §**2·16**, **2·27**, 2·50†), 8·40, 11·13.
†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·25**, 3·05*), 6·28 †), 7·58▪), 11·00.
*) до Станиславова. †) до Коломиї. ▪) до Ходорова кождого попередного дня перед недїлею і сьвятом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 16/6 до 8/9 включно лише в недїлї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·56.

До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35 *)
*) до Рави рускої (лише в недїлї).

До Яворова: 8·40, 5·45.

До Підгаєць: 5·55, 4·53.

До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче“:

До Підволочиск: 6·25, 10·55, **2·29** *), **2·42**, 3·07 †), 9·01, 11·30.
†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаєць: 6·09, 1·21 *), 5·15, 10·40 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і недїлю.

До Стоянова: 8·12, 5·38

з двірця „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: 6·28, 1·40 *), 5·36, 10·59 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і недїлю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова **2·22**, 5·45, 7·25, **8·50**, 10·05, 1·10*), **1·30** **2·00**§), 5·40, 7·25†), **8·25**, 9·50
*) з Тарнова, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня, †) з Мшани 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підволочиск: 7·20, 11·30, **1·50**§), **2·15**, 5·30, 10·30, 10·48†)
†) з Красного, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Черновець: **12·05**, 5·15§), 5·45†), 7·40, 10·25*), **1·55**, 5·52, **6·26**, 9·34
*) зі Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кождого слїдуючого дня по недїли і сьвятї.

Зі Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§, 11·00
§) від 16/6 до 8/9 включно лише в недїлї і рим.-кат. сьвята.

З Самбора: 7·50, 9·55, 2·10, 8·30

Зі Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57

З Яворова: 8·12, 4·20

З Підгаєць: 11·10, 10·20

Зі Стоянова: 10·01, 6·30

на дворець „Львів-Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·11, **1·36***), **2·00**, 5·10, 10·12, 10·31†)
†) з Красного, *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підгаєць: 7·26*), 10·49, 6·29*), 10·01, 12·00§)
*) з Винник, §) з Винник лише в суботу і недїлю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

на дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 7·08*), 10·31, 6·11*), 9·41, 11·43§)
*) з Винник, §) з Винник в суботу і нед

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).